

prima instanță: D. Dulghieru
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 3ra-63/17

Î N C H E I E R E

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Serviciul de Protecție și Pază de Stat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Iuliei Ceban împotriva
Serviciului de Protecție și Pază de Stat și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu
privire la contestarea actelor administrative, repararea prejudiciului moral și
încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat și menținută
hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 martie 2016 prin care acțiunea
a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 11 noiembrie 2015, Ceban Iulia, reprezentată de avocatul Musteață Eugeniu
a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de
Stat și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la a recunoaște ilegală a
refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-1539/15 din 13 octombrie 2015 și
răspunsului Serviciului de Protecție și Pază de Stat nr. 2/1316 din 26 octombrie 2015,
încasarea în mod solidar din Contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat și Casei
Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul său a indemnizației pentru concediul de
maternitate în mărime de 24 778,53 lei pentru copilul Ceban Arina, indemnizației
pentru creșterea copilului pînă la vârsta de 3 ani în mărime de 30% din venitul mediu
lunar realizat al soțului Ceban Radion în sumă de 1 769,89 lei lunar de la naștere și
până la împlinirea vârstei de 3 ani de către copil, repararea prejudiciului moral în
mărime de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Tot la 11 noiembrie 2015 Ceban Iulia, reprezentată de avocatul Musteață
Eugeniu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și
Pază de Stat și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la a recunoaște ilegală
a refuzul tăcit al Casei Naționale de Asigurări Sociale și răspunsului Serviciului de
Protecție și Pază de Stat nr. 2/1317 din 26 octombrie 2015, încasarea în mod solidar
din Contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat și Casei Naționale de Asigurări

Sociale în beneficiul său a indemnizației pentru concediul de maternitate în mărime de 20 567,73 lei pentru copilul Ceban Artur, indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat al soțului Ceban Radion în sumă de 1 469,12 lei, lunar de la naștere și până la împlinirea vârstei de 3 ani de către copil Ceban Artur, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunilor a invocat că la 17 mai 2013, a încheiat căsătoria cu Ceban Radion, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr. CS-V 1131364 din 17 mai 2013.

Din căsătoria comună au doi copii minori fiica Ceban Arina născută la 15 iunie 2015 și Ceban Artur născut la 06 octombrie 2013, ceea ce confirmă prin certificatele de naștere nr. NA-VI 1797153 din 17 octombrie 2013 și nr. NA-VI 2207766 din 15 septembrie 2015.

Indică reclamanta că nu este angajată în câmpul muncii fapt ce denotă din înscrierile din carnetul de muncă nr. AB 0570542, astfel încât nu dispune de un venit asigurat și se află pe deplin la întreținerea soțului.

Menționează că venitul mediu lunar realizat al soțului Ceban Radion, pentru perioada iunie 2014 - mai 2015, potrivit certificatului cu privire la venitul lunar asigurat nr.2/1046 din 03 septembrie 2015, a constituit 5 899,65 lei, iar potrivit certificatului cu privire la venitul lunar asigurat nr.2/1045 din 03 septembrie 2015, pentru perioada octombrie 2012 septembrie 2013, a constituit 4 897,08 lei.

În context, invocând prevederile art. 124 alin. (1) și (2) din Codul muncii, și pct. 93 lit. f) al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calculare și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, și art. 18 alin. (1) și (6) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, indică reclamanta că mărimea indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani constituie suma de 1 769,89 lei lunar, calculată de la naștere până la împlinirea vârstei de 3 ani de către copilul Ceban Arina, iar mărimea indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani constituie suma de 1 469,12 lei lunar, calculată de la naștere până la împlinirea vârstei de 3 ani de către copilul Ceban Artur.

Astfel, invocă reclamanta că s-a adresat în repetate rânduri către Serviciul Protecție și Pază de Stat solicitând calcularea și achitarea indemnizațiilor pentru concediile de maternitate și concediilor pentru creșterea copiilor până la împlinirea vârstei de 3 ani, însă nu a primit nici un răspuns.

La data de 28 septembrie 2015 s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale solicitând stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate și indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Drept urmare, Casa Națională de Asigurări Sociale în cazul copilului Ceban Arina, prin scrisoarea nr. 2/11317 din 26 octombrie 2015 i-a comunicat că urmează să beneficieze de indemnizațiile solicitate ca fiind persoană neasigurată, pe când în cazul copilului Ceban Artur nu i-a expediat nici un răspuns.

La 28 septembrie 2015 s-a adresat către Serviciul de Protecție și Pază de Stat solicitând stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației respective, însă prin scrisorile nr. 2/1316 și nr. 2/1317 din 26 octombrie 2015, Serviciul de Protecție și

Pază de Stat i-a comunicat că urmează să se adreseze către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Consideră că refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale și Serviciului de Protecție și Pază de Stat în calcularea și achitarea indemnizațiilor pentru concediile de maternitate și concediilor pentru creșterea copiilor până la împlinirea vârstei de 3 ani sunt neîntemeiate și ilegale.

Iar, în acest sens, invocând prevederile art. 24 alin. (1) și (2), 123 alin. (2), din Codul Muncii, art. 16 alin. (1) și (4), 18 alin. (1) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale art. 7, 14 alin. (3) și (4) al Legii bugetului asigurărilor de stat pe anul 2015 nr. 73 din 12 aprilie 2015, și art. 4 alin. (2), 20 alin. (1) și art. 29 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08 iulie 1999, susține că Serviciul de Protecție și Pază de Stat, fiind angajator nu efectuează plăți cu titlu de contribuții în bugetul asigurării sociale de stat, iar angajații acestuia sunt asigurați în sistemul public de asigurări sociale de stat prin efectul legii.

Mai indică reclamanta că potrivit certificatului de concediu medical nr. 1385162 din 10 aprilie 2015, în cazul copilului Ceban Arina s-a aflat în concediul medical de maternitate de la 10 aprilie 2015 până la 13 august 2015, adică 126 zile, iar reieșind din venitul mediu lunar realizat care a constituit 5 149, 25 lei, concediul medical de maternitate de 126 zile constituie suma de 21 626,85 lei.

Totodată, potrivit certificatului de concediu medical nr. 970030 din 06 august 2013 în cazul copilului Ceban Artur s-a aflat în concediul medical de maternitate de la 06 august 2013 până la 09 decembrie 2013, adică 26 de zile iar reieșind din venitul mediu lunar realizat care a constituit 4 897,08 lei concediul medical de maternitate de 126 de zile constituie 20 567 lei.

Iar, reieșind din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni, care potrivit certificatului nr. 2/1046 și nr. 2/1045 din 03 septembrie 2015, a constituit 5 899, 65 lei și respectiv 4 897,08 lei, indemnizația pentru creșterea copilului constituie în cazul copilului Ceban Arina 1 769,89 lei și în cazul copilului Ceban Artur suma de 1 469 lei.

Afirmă că pârâții urmau să-i achite pentru copilul Ceban Arina indemnizația pentru concediul de maternitate unică în sumă de 24 778,53 lei, și indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani în sumă de 1 769,89 lei lunar, și pentru copilul Ceban Artur indemnizația pentru concediul de maternitate unică în sumă de 21 626,85 lei, și indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani în sumă de 1 544,75 lei lunar, din momentul nașterii și până la împlinirea vârstei de 3 ani de către copil.

Concomitent menționează că acțiunile ilegale ale pârâților i-au cauzat suferințe psihice, întregii sale familii or, faptul că nu avea cu ce întreține copilul, în timp ce soțul său activa într-un serviciu periculos o făcea să se afle într-un stres continuu.

La fel, menționează că pe lângă suferințele psihice a suportat și cheltuieli bănești, iar pentru a-și acoperi minimul necesar a fost nevoită să se adreseze pârâților însă care prin refuzul lor au făcut-o să se simtă mai neputincioasă, mai nesigură și cu problema nesoluționată.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 123 alin. (2) art. 124 alin.(1) și (2), art.3 27 alin.(1) Codului muncii, art.2, art. 16 alin. (1) și (4), art. 18 alin.(1) și (6) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte

prestații de asigurări sociale art. 4 alin. (2), art. 20 alin. (1) și art. 29 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08 iulie 1999, art. (1) și art. 36 alin.(1) al Legii nr. 134 din 13 iunie 2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat și art. 1422 alin. (1) Cod civil.

Solicită recunoașterea ilegală a refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale și Serviciului de Protecție și Pază de Stat privind stabilirea calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate și pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, încasarea în mod solidar din Contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat și Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul său a indemnizației pentru concediul de maternitate în mărime de 24 778,53 lei pentru copilul Ceban Arina, și în sumă de 20 567,73 lei pentru copilul Ceban Artur, indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat al soțului Ceban Radion în sumă de 1 769,89 lei pentru copilul Ceban Arina și în sumă de 1 469,12 lei pentru copilul Ceban Artur, lunar de la naștere și până la împlinirea vârstei de 3 ani de către copii, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016, cererile de chemare în judecată depuse de Ceban Iulia, reprezentată de avocatul Musteață Eugeniu împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la a recunoaște ilegală a refuzul și încasarea indemnizațiilor pentru concediul de maternitate și pentru îngrijirea copilului, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată au fost conexe într-o singură procedură.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 10 martie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, fiind recunoscut ilegal răspunsul Serviciului de Protecție și Pază de Stat nr. 2/1316 din 26 octombrie 2015 și nr. 2/1317 din 26 octombrie 2015 și încasat din contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat în beneficiul Iuliei Ceban indemnizația pentru concediul de maternitate pentru copilul Ceban Arina în mărime de 24 778,52 lei și pentru copilul Ceban Artur în mărime 20 567,73 lei și indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în mărime de 1 769,89 lei calculată de la naștere din 15 iunie 2015 până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului Ceban Arina și în mărime de 1 469,12 lei lunar calculată de la naștere din 06 octombrie 2013 până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului Ceban Artur. Totodată, a fost încasat din contul Serviciului de Protecție și pază de Stat în beneficiul Iuliei Ceban, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei. În rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat și menținută hotărârea primei instanțe.

La 02 decembrie 2016, Serviciul de Protecție și Pază de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în sensul respingerii integrale a pretențiilor înaintate față de Serviciul de Protecție și pază de Stat.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a interpretat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 02 decembrie 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 11 octombrie 2016 în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Tamara Chișca-Doneva